

כל הזבחים פרק ראשון זבחים יא.

מסורת הש"ס

(א) [מקנא:ב] ונקדשה
 (ב) [למקנא:ב] (שם)
 (ג) מנחה: ב' ח' צו פ'ג ה'ד'
 (ד) מנחה: ב' ח' צו פ'ג ה'ד'
 (ה) יומא פ'ס'פ'ס' ה'א'
 (ו) מנחה: ב' ח' צו פ'ג ה'ד'
 (ז) יומא פ'ס'פ'ס' ה'א'
 (ח) מנחה: ב' ח' צו פ'ג ה'ד'
 (ט) יומא פ'ס'פ'ס' ה'א'
 (י) מנחה: ב' ח' צו פ'ג ה'ד'
 (יא) יומא פ'ס'פ'ס' ה'א'
 (יב) מנחה: ב' ח' צו פ'ג ה'ד'
 (יג) יומא פ'ס'פ'ס' ה'א'
 (יד) מנחה: ב' ח' צו פ'ג ה'ד'
 (טו) יומא פ'ס'פ'ס' ה'א'
 (טז) מנחה: ב' ח' צו פ'ג ה'ד'
 (יז) יומא פ'ס'פ'ס' ה'א'
 (יח) מנחה: ב' ח' צו פ'ג ה'ד'
 (יט) יומא פ'ס'פ'ס' ה'א'
 (כ) מנחה: ב' ח' צו פ'ג ה'ד'
 (כא) יומא פ'ס'פ'ס' ה'א'
 (כב) מנחה: ב' ח' צו פ'ג ה'ד'
 (כג) יומא פ'ס'פ'ס' ה'א'
 (כד) מנחה: ב' ח' צו פ'ג ה'ד'
 (כה) יומא פ'ס'פ'ס' ה'א'
 (כו) מנחה: ב' ח' צו פ'ג ה'ד'
 (כז) יומא פ'ס'פ'ס' ה'א'
 (כח) מנחה: ב' ח' צו פ'ג ה'ד'
 (כט) יומא פ'ס'פ'ס' ה'א'
 (ל) מנחה: ב' ח' צו פ'ג ה'ד'

הנהות הב"ח

[illegible]

שינוי נוסחאות

לפנים כשרה. בין
היקשא נמי ליכא ה
הקול: פודים. ש
הכחוב אלא דס:

והוא ממני דמים
ממני דמים:
א ר' אבין פיא.
לפנים צורה
ומיביעא צורה ב'פ'
אם נפקלה בכך
אם לא: דמה. אשם
בבשרא: שאם נאס
נפסקא: דם דמה
אז מצי למיכתב וכל
זל אהל מועד
דל למטעוי צער
מכתב דממה: קדש
וקא א"ר שמעון
יש להצטא דרש
הסם נמר ק"ך דשם
זמר כאשן
נצא כחשאל דלא
החח דרבה כאש
נצא דרבה אלוניו

ז' מ' דדר יציר
 למחרישו: שלא
 קדש הקומץ כללי
 וסומו הקומץ לזוהם
 ק' קמלה כנגד
 כללי שרת כנגד
 ה' כנגד הוללה
 ה: ור"ם מחסיר.
 קומלה דע המוצה
 ופסא. ונחמ
 אלה ונחמ שאין
 ר'ן: כל נעורה.
 ביד שאל כללי:
 קומץ ביד מריקת
 וימין נאכל וימין
 ר'ן וקח הכהן
 אכלו ותן ונח
 אכלו (ד' קד). וצו
 וימין אלל כימין
 אכלו וכהוה אלו
 רשאי כללי. רשאי
 ויבד ששאלו
 ונח וימין ששאלו
 שים מריקת דם
 בלי למחמ שאלו
 מחי אכלו כל
 כח לר"ם: כל
 ששאל וקח ששאל
 מחמ מחמ
 חסר וכהוה
 חסר וכהוה

[illegible]

לרצון בין לרבי אליעזר דלף
נא: מנחם חוטא. דקרנן עולה
מכפרת ואם נכנסה לפנים
ונימא חטאת העוף פוכית.

עולה שהיא כליל נכ
אשם שאינו כליל לא
אינה מכפרת מנחת
חטאת העוף תוכיח
דברי אבין היא (6) ולו
שכן אינה מין זבח ע
לא ראי זה כראי זה ול
השוה שבהן שהן קדש
לפנים כשרין אף א
קודש קדשים ונכנס
ליה רבא מברנש ל
להצד השוה שבהן
חאמר באשם שיש
מעמיהו לרבנן דאמר
זו ולא דמה של אחר
ואידך דם דמה ואיד
בשלמא לרבנן דאמר

לשמו כשר היינו
מנחה לאשם ^(י)דתניא
קדשים היא כחמאת
הרי היא כחמאת לפי
פסולה מנחת גרבה
אלא דרבי אליעזר למ
איך דרבי שמעון ^(י)דר
רב יהודה בריה דרבי
ובאשם כ"ב לעובדה
ור"ש האי קרא מפיק
דרבי חיאי הוא דאתא
הוא) סמא טעמא
ולרבנן למאי הלתא
אף אשם טעון סמיכי
בן חוני ורבי אליעזר
^(י)דתניא ^(י)הפסח שעון
פסח בזמנו רבי אליעזר
השנה שאינו כשר לש
דין שיכשרו אחרים
בשאר ימות השנה ש
כשר לשמו אינו דין
לשמו וכך אתה אומר
הוא כשר לשם אחר
אחרים אמר לו רבי
רבי אליעזר ודנו דין
בא פסח ומה פסח
שלמים שאין מותרין בא

וזה וימתן וטבל הכהן באבנאם
טעם פיל. גבי שמיעת הקול ברי
 ירו על דאש החטאת: **אמר**
 בריהוא לתקן דיקל אל רבי
 דאחרים **אמר** פסח אכל באחר
 לפרושי דיוקיהו: **פסח** **שע**
 ליה שומע שטלים לשם פסח:
 מתקבץ פסחים (דף פא.) שטרו ק
 יבס: **פסח** **אמר** לשמו
 על קרבן אחר: **אמר** לו רבי
 בזמן שאל לשמו: **ויובב** **פ**
 יוס ק"ו **אמר** ויחכדורו **אמר** **פ**
 ומה דאמר רבי רבי וימתן **פ**
 דרבי אליעזר משום דהוא פסח
 דה דאחרים לשם חטאת שרי
 מים פסח הגשוח ^(א) לשמו כש
 פסח וקרא אשכחן דאחמור בפס

שם שאינו בלי לא כל שם
איכא למימר מה לחטאת
דת ושכן באה בצנור: מנחת
למד מלמד דאע"ג דחטאת ילפ

דמה לפנים כשרה
יש מה לעולה שכן
ומא תוכיח ולימא
מאת העוף ⁽⁶⁾ בעיא
מה למנחת חוטא
תוכיח ⁽⁷⁾ וזהו הדין
אי זה כראי זה הצד
דישים ונכנס ⁽⁸⁾ (דמן)
אביא אשם שהוא
לפנים כשר אמר
אשי ולפרוק מה
בן אין להן קצבה
קצבה אלה היינו
יא ידמה דמה של
די דמה ולא כשרה
די דמה לא דריש
אשם ששחטן שלא

קש מנחה לחמאת
שמעון אומר יקדש
אשם *מנחת חוטא
קמצה שלא לשמה
הקזה כאשם לפיכך ק
הלכתא איתקש מנחה לר
*שלא בכלי שרת פסולה
יא מ"ט דר"ש אמר קרא
עובדה בימין כחמאת (ב) ו
להכי ומפי' ליה להכי עיקר
נגחת חוטא דפסולה שלא
דכתיב כה ה' מנחת ר
קש אשם לחמאת לומר לן
יוסף בן חוני אומר הגשש
ו דבר אחד רבה אמר ו
ה שנתו ושחמו בזמנו לשכמו
סל ורבי יהושע *מכשיר א'
אחרים כשרים אליעזר בזמ
ו אמר לו רבי אליעזר אשמו
ו כשר לשמו כשר הוא
יכשר לשם אחרים ויוכשר
ה לי הוכשרו אחרים בשא
ויכשרו אחרים בזמנו ל
וע אש כן הורעתה כה פ
ר מצינו מותר פסח בא
יתרו בא שלמים שחמו
פסח אש שחטם לשם פסח

גית (ויקרא ד') וזכרתי כל הונחם
 וְאֶת־עֲוֹנוֹתֵיהֶם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־עָלֵיהֶם דר'
 כִּי־אֶחָד־דְּרָבִי אֲלִיעֶזֶר נמי פס'
 וְכֵסֶם אֶחָד אֲחֵרִים לִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
 הַשָּׁמַיִם הַשָּׁמַיִם מִכְשֵׁר כְּדֵוְנֵהוּ
 נִסְתָּו. דְּמוּ לֹא חִי לִפְסָק סְתֵמִי
 הַשָּׁמַיִם. אֶחָד מִכָּל הַיּוֹמִים
 הַיּוֹמִים פִּסְלוּ שְׁמֵהֶם בְּעֵינֵיהֶם
 אֲלִיעֶזֶר מוֹדֵה בִּי דִלָּל פִּלְגֵי אֵי
 יוֹד אוֹ חִלּוּף. אִם יֵי קִי אֶחָד
 יֵי שֵׁלֵל לְשׁוֹן. וְיִדְרָן יֵי הוּא אֵי
 יֵי אֶחָד כִּי. קִי יֵי אֶחָד
 וְאֶחָד דְּרָבִי הֵיטֵר דְּפִסְלֵי כִי
 אֶחָד אֲחֵרִים וְהֵיטֵר בְּנֵי חֲטָאֵת אֶחָד
 אֶחָד. אִם אֶת־פִּסְלוֹ אֲחֵרִים לֵי
 יֵי אֶחָד וְנֵי פִסָּק כִּי יֵי שְׁלֵמָה
 אֲשֶׁר־לִשְׁמֵי דְּכִיבִי בִּיהֵ הוּא (שְׁמֵי יֵי)

לא שייך למימר חטאת תוכיח
בן דמה למעלה ושכן נד
חוטא הרי היא בחטאת. אין
למצוא משלמים לעיל [ת.] מכל

[illegible]

אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא אֵל אֲחֵרִים
וְלֹא שִׁמְשֵׁם וְלֹא שֶׁמֶשׁ פְּסוּלִים
יֵשׁ פֶּסוּק נִפְסָה לִפְסוּל שֶׁלֹּא
וְאֵלֶּיךָ בְּשִׁלְמִים אֵין פֶּסוּק:

אֵצֶה שֶׁלֹּא לִשְׁמָה כִּשְׁרָה
אֵצֶה וּמִנְחָה לֵאשֶׁם ^א לְכִי
יְכִי שִׁמְעוֹן מִכְשִׁיר וְיֹאמְרָה
דֶּשׁ קִדְשִׁים הִיא כַּחמָת
לִי עֹבְדָה בְּשִׁמְאֵל כֵּאשֶׁם
קָרָא לְכַדְרֵב יְהוּדָה בְּרִיה
^ב לִשְׁמָה [מַעֲמָא אַחֲרָיָה
מָא נָמָ כְּתִיב כֹּה הִיא ^ב
שֶׁמֶת חֲמַת מַעֲנָה סְמִיכָה
מִן כֹּה: א"ר יוֹחָנָן יוֹסֵף
אַחֲרִים לֵשֶׁם חֲמַת פְּלִיג
וְכֵן הַשּׁוֹחֵט אַחֲרִים לֵשֶׁם
יְהוֹשֻׁעַ אִם ^א בְּשִׁאֵר יִמּוֹת
וְשׁוּחָה כִּשְׁרָה לִשְׁמוֹ אֵינוֹ
חֵילּוֹף הַדְּבָרִים וְזֶה אִם
לֵשֶׁם אַחֲרִים בּוֹמְנִי שְׁחָוָה
שֶׁכֶּם בִּארְבַּעַה עֶשְׂרִי שֶׁלֹּא
יִמּוֹת הַשְּׁנָה לִשְׁמוֹ שֶׁכֶּן
יִמּוֹ שֶׁכֶּן הוּא פֶּסוּל לֵשֶׁם
וְנִתְּתָה כֹּה בְּשִׁלְמִים חֹזֵר
לְגִמִּים וְאֵין מוֹתֵר שְׁלָמִים
מִנּוֹ לְשׁוֹם שְׁלָמִים פֶּסוּל
וּבּוֹמְנִי אֵינוֹ דִּין שִׁיְהוּ פֶּסוּלִים

ח' תמי' בו ח'כב' אלף כ'כ'ה ח'ח
 י'עור' בתמ'נ' וד' ג' למ'י הלכ'ח'
 ב'ח'ח'י' הנשח'ט'י' ל'ש' פס'
 י'ל'ג' י'ס'ח' בו ח'וי' ר'כ'י' אל'ס' ח'
 י'ל'ג' ו'כ' ו'כ' ר' י'ת'נ' ד'י'ק'
 י'ל'ג' ש'ל'מ'י' ד'ר'כ'י'נ' ל'ע'ל' וד' ח'
 י'ס'ח' כ'ומ'נ' : פס' ב'ש'ר' י'מו'
 י'ס'ח' י'כ'מ' ו'כ'מ' ס'ס'מ' ש'נ'ה' ח'כ'כ'כ'
 י'ס'ח' כ'ומ'נ' ד'ק'ח'נ' ב'ד'ר'א' א'כ'ל' ל'
 ל'ד'רו'ש' י'כ'ול' א'ז'י' ל'ח'ל'י'פ'ו' ב'ע'י'נ'
 י'כ'ול' ל'ש'כ'ו'ר' : פס' כ'ומ'נ' ש'ל'א'
 י'ע'ל'י' ת'ש'ו'ב' : פס' ח'י' ה'וכ'ש'
 י'ע'ל'ו' ח'ש'ו'ב' : פס' ח'ש'ו'ב' פ'ס'ל'
 י'ר'כ'ה' ד'י'ק' מ'ו'ס'י'פ'א' ש'ח'ז' ר'כ'
 י'כ'ומ'נ' ה'ור'כ'ת' פ'ס' ח' ו'ת'מ'
 י'נש'ח'ט'י'נ' ל'ש'מו' פ'ס'ל'י'ן מ'א'כ'א'
 י'כ'ב'ל' ה'ז'כ'ח'י' ל'כ'ש'ו'ר' ש'ל'א' ל'ש'מ' :
 א'מ'ר

עין משפט
גד מצות

א מ"י פרק טו מהלכות
פסח"מ הלכה ב':
ב מ"י פרק יא שם הלכה
ו':
ג מ"י פט"ו שם הלכה יב':

ורה אור השלם

וְכָל חֲסֵאת אִשׁוּר אִשְׁרֵי יִזְכָּר
זֶה אֶל אֹהֶל מוֹעֵד לִכְפֹּר
שֶׁ לֹא תֵאָבֵל בָּאֵשׁ
יִקְרָא ה' כִּג
אֶל הָאֶמֶת תִּמְצֵץ וְחִלְקֶם יִתְחַי
מֵאִשִּׁי קִדְשׁ קִדְשֵׁימֵי הָאֵשׁ
וְיִקְרָא ה' י

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

ליקוטים

שקנו בליל י"א כ"ט, צר
היה דבריו מעט הקישא
שנכלל העניין הקריקס
אחרי, [וכן] משמע ענין
היה דקאמן פ"ק החם י"ז
כל דבריו שנכלל היתל
וסתך בשלמא רבי אליעזר
היה טעם אלא זמן מן
היה ארבע ארבע שנים
לפני שפיל לא מצה אסתר
זו אלא קדיש ע"ל ארבע
דבמסאנא כאשם קדיש
לאומיא קדיש דרבי
היה כ"ח ארבע שנים
היה ארבע שנים רבי
למסד חזר מרבי יוחנן
היה שילת מכתובתו
היה שמואל צעני
היה שם ר' יוחנן, ומסת
(יסק)

שיימה מקובצת

ת' וחסא נבי חזיון בזה
ל' לנען דרש' דלחזרי קדשה
נבלי שרת פסולה לחזי הלכות
ש' מנחת חינוך נחמתי וחשם.
חשם פסיל שלם לשון נחמה
חשם חסיד ליה חזיא דלחזרי.
חשם פסחא דמנחת דבדק' (למס'
קס' מנחת דבדק' ללחם דלחזרי'
למסוק מיני וחזמא וחזמא
ה) (הסודא לעולה) נפקא חזיל
ש' שלחם פלי דפרי' ודפרי'
דפרי' קריקא שרת דמ' חסא
דפרי' ח' קריקא שרת דפרי'.

[illegible][illegible]